Bátor
NYÍRBÁTOR VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA XXV. ÉVFOLYAM 9. SZÁM 2017. SZEPTEMBER

Irracionális mezőben

Nyírbátor kilépett a kistérségi együttműködésből már lassan két éve, de azóta sem sikerült megállapodni az anyagi kérdésekben. De persze nem két éve indult a kilépéshez vezető folyamat. Mi történt?

Gyakorlatilag szinte minden évben komoly vita alakult a körül, hogy a város bevitt tevékenységei valójában mekkora költségvetési hozzájárulást igényelnek. Az előző, a 2014 előtti testületünk éppen ezért sem tudott költségvetést elfogadni, mert akkoriban egyforma létszám alakult ki a jobboldallal, és a fideszes képviselők mindenáron a nyírbátori testületre akarták erőltetni az akaratukat. Ők úgy szerették volna, hogy bármekkora összeget is kér kistérségi társulás a városról, azt minden további nélkül adjuk oda. Ez az egésznek a gyökere. Ebből következett, hogy a választások után, amikor többségbe kerültünk, gyakorlatilag azonnal hoztunk egy döntést, hogy mi a jövőben nem kívánunk többletfinanszírozást biztosítani. *(2. oldal)*

Legyen nyírbátori az Év fája!

Lapzártakor már csak 220 szavazat választotta el az első helytől a bátori öreg tölgyet az Év fája versenyben.

A város legszebb pontján álló fa bekerült az Ökotárs Alapítvány által meghirdetett verseny döntőjébe. Szavazni október 15-éig lehet, a dolog érdekessége, hogy az utolsó héten már nem lehet látni a szavazás állását, így a végeredmény akár meglepetés is lehet.

A fa nevezését a versenybe három civil, Tanyik József, Farkas Anna és Megyesi Ildikó nevezte, a város polgármestere és az önkormányzat támogatásával. Azóta is lelkesen szervezik a szavazást, egyre többen segítik a munkájukat a városban, legutóbb pedig már a testvérvárosban, Csíksomlyón is népszerűsítették a játékot.

A fát idősebbek és fiatalok szívesen keresik fel, a Madarak és Fák Napján óvodások „szeretet öleléssel” köszöntötték idén is. Ha még nem szavazott, kérjük, tegye meg, legyen idén nyírbátori az É v fája! *(A szavazás menetéről a 3. oldalon olvashat)*

KINDERFEST – avagy így segítik a frankfurtiak a bátori gyerekeket

Ebben az évben is megrendezték a nyírbátori sportpályán a Frankfurti Repülőtér által támogatott gyermekprogramot. A fesztivál csak az egyik módja a FRAPORT által nyújtott támogatásoknak. A németországi cég idén már közel egymillió forint értékű felajánlással segíti a városban élő hátrányos helyzetű és sérült gyermekeket. Az első nagyszabású szórakoztató programot tavaly rendezték meg, és a tervek szerint hagyományt teremtenek ezzel a kezdeményezéssel. *(11. oldal)*

Kezdődhet a várva várt iskolabővítés

Új épületrésszel, tornateremmel és melegkonyhás ebédlővel bővül a Báthory István Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Szakgimnázium. A kormány és az egyházmegye támogatásával közel 1,3 milliárd forintból valósul meg a nyírbátori fejlesztés jövő év áprilisára.

CIKK A 5. OLDALON

Tisztelet a bajnoknak

Nyírbátor egyik egykori neves polgára, Kirchoffer Kálmán díszsírhelyet kap. Kirchoffer súlylökő bajnok volt, s mint ilyen, roppant erős ember. Az erejéhez méltó legendák is keringenek az amúgy éppen száz éve bajnokságot nyert ügyvéd atlétáról. A város vezetése a centenáriumi sportév egyik nagyon fontos eseményeként díszsírhelyen temeti újra a kiváló atléta földi maradványait.

CIKK A 12. OLDALON

Száz év sportját írta meg

Nem kis munkára vállalkozott Szabó László, amikor megírta Nyírbátor sporttörténetének 100 évét. A korabeli fotókkal gazdagon illusztrált könyv már a nyomdában van, hamarosan kezünkben foghatjuk.

CIKK A 13. OLDALON

Irracionális mezőben – lesz-e megegyezés?

Továbbra sincs megállapodás a kistérségi kiválás feltételeiről

„Az a helyzet, hogy valakinek van egy politikai érdeke. Egyben akarja tartani a társulást, hiszen ez a választókerület masszív része. Ebben megvan az ellenségkép – ez Nyírbátor – ki lehet alakítani egy „összefogás-ellenzék" szerepkört. Ez az ellenség majd képes összetartani a társulást." Máté Antal polgármesterrel Nagy Miklós beszélgetett.

Nyírbátor kilépett a kistérségi együttműködésből már lassan két éve, de azóta sem sikerült megállapodni az anyagi kérdésekben. De persze nem két éve indult a kilépéshez vezető folyamat. Mi történt?

Gyakorlatilag szinte minden évben komoly vita alakult a körül, hogy a város bevitt tevékenységei valójában mekkora költségvetési hozzájárulást igényelnek. Az előző, a 2014 előtti testületünk éppen ezért sem tudott költségvetést elfogadni, mert akkoriban egyforma létszám alakult ki a jobboldallal, és a fideszes képviselők mindenáron a nyírbátori testületre akarták erőltetni az akaratukat. Ők úgy szerették volna, hogy bármekkora összeget is kér kistérségi társulás a várostól, azt minden további nélkül adjuk oda. Ez az egésznek a gyökere. Ebből következett, hogy a választások után, amikor többségbe kerültünk, gyakorlatilag azonnal hoztunk egy döntést, hogy mi a jövőben nem kívánunk többletfinanszírozást biztosítani.

Csak zárójeles kérdés. Nyírbátor nyert, vagy veszített azzal, hogy két éve kilépett a társulásból? Mármint vannak dolgok, ügyek, feladatok, amelyek ténylegesen hasznosak voltak és jó lenne, ha ezek megmaradtak volna, vagy nincs ilyen, és azt pluszforrást hasznosabban tudják elkölteni?

A társulás önmagában nem lenne rossz szisztéma. Számos területen - pl. közigazgatásban, településfejlesztésben - egy ilyen együttműködés lehet hasznos. Egyébként ma már igen kevés területen funkcionál jól ez a forma. Addig volt megfelelő a működése, amíg többletfinanszírozást kaptak a kistérségek a kormánytól. Amióta nincs plusz pénz, ezek a kistérségek szétestek. Iszonyú sok egyeztetésre lenne szükség egy politikailag teljesen széttagolt közegben, ami szinte lehetetlenné teszi a megállapodásokat. Van amúgy számos terület, ahol együtt lehet, sőt kellene működni, csakhogy ehhez nincs szükség erre a szervezetre. Az orvosi ügyelet éppen egy ilyen terület.

Nyírbátor költségvetését mennyivel terhelte ez az együttműködés?

Nagyon különböző összegeket tettünk bele évről-évre. Azért nincs egzakt szám, mert minden évben változtak a feltételek, változott a finanszírozás. Annak idején mi mind anyagilag, mind szakmailag jó befektetésnek gondoltuk a kistérségi működést. Ezért is vittük be a megfelelő infrastruktúrát, mert egyébként is ennek a városnak voltak meg az anyagi és szakmai feltételei, és ezeket mi szívesen bele is tettük a társulásba, hiába is tagadja ezt ma bárki. Amikor kiment mögüle az anyagi támogatás, a testületünk a kilépés mellett döntött. Hiszen akkor már semmi előnye nem volt, viszont sokba került, és hihetetlenül sok vitával és súrlódással járt.

Úgy gondolja, hogy a korrekt kiválás eleve csak politikai hátterű történet lehet?

Amikor a szakmai érvek folyamatosan változnak, de a negatív hozzáállás megmarad, akkor csak a politika lehet a háttérben. Amikor döntöttünk a kiválásról, akkor azzal hárítottak, hogy vannak uniós projektek és az elszámolást úgy nem lehet megoldani. Nos, erről időközben kiderült, hogy üres léggömb volt, hiszen a projektek azóta is működnek. Majd kitalálták, hogy a vagyont nem lehet megosztani, a feladatokat nem lehet visszaadni. Az idősotthonnál is hivatkoznak egy csomó zöldségre, ami miatt nem akarják visszaadni, miközben korábban visszaadták volna. Kétszer is úgy döntöttek a kiválás előtt. Azután ezt a döntést is megváltoztatták. Ha tehát nincs szakmai érv, akkor nyilván politikai érvet kell keresni.

Az idősotthon nem nyírbátori lakóival mi lesz, ha ismét a város működteti az intézményt?

Ugyanaz, mint azelőtt volt. Az otthon itt épült, mi működtettük, és már akkor sem csak nyírbátoriak voltak a lakói. Most is, a múltban is és a jövőben is országos lefedettségű volt és lesz az intézmény. Bárhonnan jöhet ide lakó.

Mit gondol, a polgármesterek többsége lenne a gát a megegyezés előtt, vagy egyértelműen a térség országgyűlési képviselője mozgatja a szálakat?

A polgármestereknek nem érdeke ennek a helyzetnek a fenntartása. Mindenki látja, hogy ez az átmeneti helyzet most többletköltséggel jár mindenkinek. Az a helyzet, hogy valakinek van egy politikai érdeke. Egyben akarja tartani a társulást, hiszen ez a választókerület masszív része. Ebben megvan az ellenségkép – ez Nyírbátor – ki lehet alakítani egy „összefogás-ellenzék" szerepkört. Ez az ellenség majd képes összetartani a társulást. Ez persze, sokan látják is, azért nem jó felosztás, mert a települések amúgy ezer szállal kötődnek Nyírbátorhoz. Ennek ellenére a politikai érdek még erősebb kényszerítő erő ma.

Ma van még esély arra, hogy ezt az ügyet személyesen megtárgyalja Simon Miklós képviselő úrral?

Vele erről soha nem tárgyaltunk, hiszen a képviselő ebben, hivatalosan, nem vesz részt.

Persze, de azért talán érdemes lett volna megpróbálni.

Több ügyben tárgyaltunk a társulás elnökével, aki egyébként Simon úrnak a felesége. Olyankor mindig úgy álltunk fel, hogy nekik is (társulás) az az érdekük, hogy simán történjen meg a kiválás. Azután soha nem az történt, amiben megállapodtunk. Ezek után már nem gondolom, hogy túl sok értelme lenne a tárgyalásoknak. Ugyanakkor minél hamarabb le kell ezt az ügyet zárni, mert a békés, korrekt együttműködés a térség hasznára válik.

Közben azért zajlik a bírósági eljárás?

Ha az érdekeinket más módon nem tudjuk érvényesíteni, akkor csak jogi út maradhat.

Sok mindenről van szó, amit vissza akarnak kapni?

Egyébként nem sok mindenről van szó. Mi azt mondjuk, hogy ami a városban van és eredetileg Nyírbátoré volt, azt adják vissza. Ezek ingatlanok. A régi gimnázium épülete, a régi mentőállomás, az idősotthon. Néhány eszközt is kértünk, de ma már azt mondjuk, maradjanak az eszközök, csak legyen már megegyezés. A másik lényeges feltételünk, hogy azok a tevékenységek, amelyeket mi vittünk be, kerüljenek vissza. A hajléktalanszállót visszaadnák, mert az politikailag súlytalan, de az idősotthont már nem, mert annak feltehetően komolyabb politikai súlya van. Ezt a szelektív gondolkodást nem tudom elfogadni.

Amúgy hátráltatja az intézmények működését ez a rendezetlen helyzet?

Természetesen. Hiszen például az orvosi ügyelet teljesen fölöslegesen duplázódik, és ezt egy tollvonással meg lehetne szüntetni. Azt azért mégse várja el senki, hogy a teljes hozzáadott finanszírozást mi tegyük bele.

Mondok egy másik példát. Korábban a társulás közösen fizetett az idősotthon költségvetésébe 11 millió forintot, majd most azt várnák, hogy csak Nyírbátor fizessen 13 milliót. Ez nem normális dolog. Így nem lehet együttműködni. Ha már itt tartunk, elmondom: a társulásnak nincs arra pénze, hogy elegendő finanszírozással lássa el az idősotthont. Ugyanakkor mi szívesen teszünk bele pénzt, ha visszakerül a városhoz, mert ott nagyon sok mindent ki kell cserélni, fel kell újítani, azaz élhetővé kell a környezetet alakítani.

Ha jól gondolom, akkor itt nem várható közös megegyezés?

Részünkről nagy a nyitottság. Nem kérünk sokat sem vagyoni, sem működési feltételekben.

SZAVAZZON A NYÍRBÁTORI TÖLGYRE!

Az Ökotárs Alapítvány az Év Fája versennyel a közvetlen környezetünkben élő fákra és általában a természet fontosságára, mindennapi életünkben betöltött szerepére szeretné felhívni a figyelmet. Ennek keretében kerül minden évben kiírásra az Év Fája szavazás. Civil kezdeményezésre idén városunk védett tölgyfáját is indítottuk a címért, amely bekerült a döntőbe.

A református templom - volt gimnázium, majd volt 2.sz. ált.isk. között a Báthori István szobor mellett álló kocsányos tölgy a döntőben küzd az Év fája címért.

LEGYEN A NYÍRBÁTORI TÖLGY AZ ÉV FÁJA! SZAVAZZON!

Egy személy egy szavazatot adhat le, ezért szavazzon és szóljon családtagjainak, munkatársainak, ismerőseinek, barátainak, rokonaiknak, a testvér egyesületeknek! A 2017. október 15-ig leadott szavazatok száma dönti el, hogy melyik fa nyeri el az Év Fája címet!

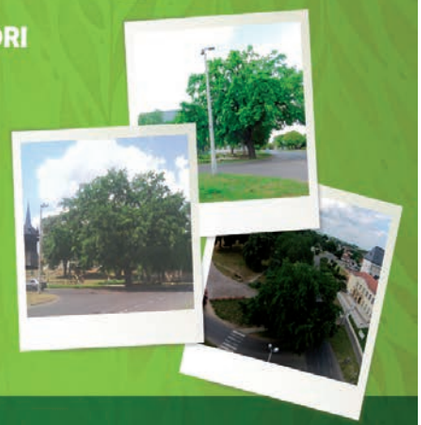

SZAVAZÁS MENETE:

1. El kell látogatni az alábbi weboldalra: http://evfaja.okotars.hu/dontosfak
2. Az oldalon megkeresni a nyírbátori döntős fát: „ 3. A nyírbátori tölgyfa"
3. Email címet beírni, majd rákattintani: Ez a történet és a fa legyen a nyertes!
4. Email címünkre érkező linkre rákattintatni

KÖSZÖNJÜK A KÖZREMŰKÖDÉST!

Anyakönyvi események

2017. AUGUSZTUS – SZÜLETÉS

Brendon László
Kamilla
Klaudia
Míra
Milán
Netti
Nándor Péter
Béla Dominik
Gréta Erika
Zserald Krisztián
Sándor
Orgován László
Láloczki Zoltán
Szilágyi Dezső
Fekete Balázs
Nagy József
Hanusi Balázs
Kiss János
Varga Béla
Szilágyi János
Danó Krisztián
Mocsár Sándor
Szilágyi Zsanett Gyöngyi
Kanálos Mária
Varga Klaudia
Seres Gréta
Vilhelm Anita
Németh Eszter
Udicska Nikoletta
Budai Erzsébet
Varga Katalin
Varga Vivien
Csikós Katrin

2017. AUGUSZTUS – HÁZASSÁG:

Vida Zsuzsanna
Oláh Zsanett
Tomasovszki Judit
Mizsur Katalin
Csernyi Zsanett
Bátorligeti Klaudia
Kántor Hajnalka
Sitku Krisztina
Oláh Mária Julianna
Jobbágy Alexandra
Máriás Fruzsina
Demeter Eszter
Csorba Nikoletta
Dr. Vincze Ádám
Sivadó László
Kónya Zoltán
Gerstmájer István
Pethő Tibor
Dobos Róbert
Jurth Sándor
Mbata Onyekachi
Dr. Szondi Szabolcs
Tornai László
Koleszár Ferenc
Kiss László
Gere Zsolt

2017. AUGUSZTUS – HALÁLESET:

Barna István
Galambos István
Hamza Árpád
Lénárt Zoltán
Lamos János
Piricsi Sándorné
Rézné dr. Szabó Gabriella
Tóth Lajos
Zatik Pál

Börzén népszerűsítették a sportot a gyerekeknek

Sportágbörzét és Suliolimpiát rendeztek Nyírbátorban. A programot azzal a céllal szervezték meg, hogy a sport fontosságára és nagyszerűségére tereljék a gyermekek figyelmét, ezáltal ráhangoljanak minden résztvevőt a rendszeres testmozgásra és az egészséges életmódra. A rendezvényen a város polgármestere is jelen volt.

A legfontosabb, hogy a fiatalok a megfelelő környezetben és egészségesen nevelkedjenek itt nálunk, és ebből a szempontból az egyik legfontosabb eszköz a sport - mondta Máté Antal. Emiatt a város egyik célja, hogy valamennyi gyerek valamilyen sportágban vegyen részt. Emellett fontos, hogy rendszeresen és jó körülmények között tudjanak mozogni. Ennek alapja, hogy minden fiatal megtalálja azt a sportágat, amiben tehetséges, amihez kedve van, amivel szívesen foglalkozna rendszeresen. Ehhez mi megteremtjük az infrastrukturális feltételeket. A gyerekek szempontjából pedig kell egy ilyen börze, ahol mindent kipróbálhatnak, és választani tudnak a helyben elérhető sportok közül – tette hozzá.

A börzén valamennyi Nyírbátorban elérhető sportágba bekapcsolódhattak a tanulók, akik közül sokan egyébként már beépítették valamelyik mozgásformát az életükbe. Népszerű volt a karate, a foci, a kézilabda, a röplabda, az asztalitenisz, az erőemelés és a sakk is. A sportesemény a megjelent szervezetek, egyesületek is keresték a sportolni vágyó, tehetséges fiatalokat a megfelelő utánpótláshoz. Így a számukra is hasznos kezdeményezés mindenképpen tovább növelheti a jelenlegi gyereklétszámot.

Az idei program az I. Suliolimpiát is jelentette egyben. Ennek keretében az általános iskolások sorversenyeken mérték össze ügyességüket a városi sportcsarnokban. Az induló négy iskola közül a Báthory Anna Református Általános Iskola csapata győzedelmeskedett az első, ilyen célú sporteseményen.

Kezdődhet a várva várt iskolabővítés

■ Új épületrésszel, tornateremmel és melegkonyhás ebédlővel bővül a Báthory István Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Szakgimnázium. A kormány és az egyházmegye támogatásával közel 1,3 milliárd forintból valósul meg a nyírbátori fejlesztés jövő év áprilisára.

Az ünnepélyes alapkőletételen beszédet mondott a kormány részéről Soltész Miklós, az EMMI egyházi, nemzetiségi és civil kapcsolatokért felelős államtitkára, Fülöp Attila helyettes államtitkár, Simon Miklós a térség országgyűlési képviselője, Máté Antal, Nyírbátor polgármestere valamint Rácz Tiborné, az intézmény igazgatója. A Debrecen-Nyíregyházi egyházmegyét Palánki Ferenc megyéspüspök képviselte.

Az iskola tanulóinak műsorával kezdődött a nyírbátori katolikus iskola udvarán az új beruházás első mozzanatának számító ünnepélyes alapkőletétel, melynek során egy időkapszulát is elhelyeztek. A régóta várt bővítésnek köszönhetően komoly előrelépés történik abba az irányba, hogy a diákok megfelelő körülmények között étkezhessenek, egész tanévben modern tornacsarnokban tölthessék el a testnevelés órákat, illetve hogy az újabb tantermeknek köszönhetően az órákat könnyebben tervezhessék a pedagógusok az órarend megalkotásakor. A 2013-ban egyházi fenntartás alá került oktatási intézményben óriási dolognak számít ez a nagyszabású fejlesztés.

Nyírbátorban a beruházás akár egy folyamat részének is tekinthető, hiszen az elmúlt évtizedben a város valamennyi iskolájában a fejlődés volt a jellemző – mondta a település polgármestere. Máté Antal köszöntő beszédében a projekt jelentősége mellett az iskolák rendkívül fontos szerepét emelte ki. A polgármester hazánk, illetve a város reménységét látja az iskolákban, melyek megteremthetik a megfelelő körülményeket ahhoz, hogy a fiatalok igazi gyökeret verjenek Magyarországon, itt lássák meg a boldogulás lehetőségét. Az iskola feladatai közül kiemelte: meg kell őriznie mindazt, amit az elmúlt évezredben elértünk, és amitől a magyar nemzet az, ami. El kell érni, hogy a most felnövő generáció legfontosabb célja a nemzet építése legyen. Még ha adott esetben el is mennek külföldre a fiatalok szerencsét próbálni, legyenek meg azok a gyökereik, amelyek miatt majd visszajönnek, ha kell. Ebben az iskoláknak nagyon jelentős szerepe van - tette hozzá a város polgármestere.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye megyéspüspöke elmondta: „A nyírbátori iskola, mint katolikus tanintézmény az ötödik tanévét kezdte most el, nyilván máshol tart, mint az az iskola, amelyiknek most ünnepeljük a 25. évfordulóját. Az elmúlt néhány év alatt elég szépen haladtunk a szellemiség, a gondolkodás kialakításában és mindenképpen abban, hogy mi nem elvenni szerettük volna valakitől ezt az iskolát, hanem hozzátenni szerettünk volna, még valami pluszt ajándékozni. Azt hiszem, hogy ebben az itt dolgozó tanári és munkatársi gárdával, közösséggel elég jól haladunk. Örömmel vagyok itt ezen a szép ünnepen, mert ez is azt jelenti, hogy ez az iskola kívülről is épül, és mi igyekszünk mindent megtenni, hogy belülről, lelkileg is épüljön” – tette hozzá Palánki Ferenc, aki ezt követően megáldotta az iskolafejlesztési projekt alapkövét.

„Ahogy az állami iskolarendszerben is hatalmas beruházások történtek az elmúlt évek során, így ez megtörténik az egyházi iskoláknál is. Ennek köszönhető a nyírbátori iskolában is ez a tényleg nagyon szép és örömteli ünnepség. A közel 1,3 milliárd forintból épül egy tornaterem, ami nemcsak az iskolát szolgálja majd ki a jövőben, hanem a várost is. A konyha és ebédlő pedig különböző rendezvények megtartására lehet alkalmas az iskolába járó közel ötszáz tanuló étkeztetésen túl. Mindenképpen nagyon fontos, hogy miután az általános iskola is felmenő rendszerben elindult, egy kilenc osztálytermes oktatási épülettel bővül a jelenlegi, egyébként néhány évvel ezelőtt felújított iskola – tájékoztatta lapunkat Soltész Miklós, államtitkár. **eni**

A keresztyéni többlet gyümölcse a javulás

„Egyébként sem arra helyeztem a hangsúlyt, hogy a pedagógus végez jobb munkát. Inkább arra a szellemiségre, ami az iskolában kialakult, illetve arra a „keresztyéni többletre", amely egyformán hat a tantestületre és a gyerekekre is. Ez közelebb hozza a testületet egymáshoz, a gyerekekhez és főként a szülői házhoz. Ennek a közös munkának a gyümölcse az érzékelhető javulás. Ez látszik a gyerekek magatartásában, a tanuláshoz való viszonyában." Sivadóné Cselenyák Dórával beszélgetett Nagy Miklós.

Itteni igazgatói megbízása előtt a katolikus gimnáziumban volt igazgatóhelyettes, ma pedig a református általános iskolát vezeti. Ilyen könnyű az „átjárás" a két egyház között?

Idejövetelem előtt 18 évig dolgoztam a Katolikus Gimnáziumban. Amikor az intézmény egyházi fenntartásba került, felkértek igazgatóhelyettesnek. A református általános iskolába pedig meghívásra jöttem. Egyébként református családból származom, tagja vagyok a nyírbátori gyülekezetnek.

Magyarán, a református közösség választotta ki az igazgatói pozícióra?

Valóban, a fenntartó és az elődd igazgatónő hívott meg, az egyház törvényeinek megfelelően.

Pályázatot sem kellett beadnia?

Valóban nem, hiszen, mint említettem, meghívásra jöttem ide.

Csak megkérdezték a megbízása előtt, hogyan is képzeli itteni működését.

Természetesen volt ilyen beszélgetés. Ismertették az iskola szervezetét, a feladatokat..., és kifejezték a bizalmukat.

Nyilván Ön sem akart elugrani a feladat elől. Vagy talán már korábban gondolt arra, hogy református lévén, egyszer akár igazgathatja ezt az iskolát?

Valójában nem tudtam, hogy elődöm idén megy nyugdíjba. Nagyon lendületesnek, feladatcentrikus vezetőnek ismertem, nem gondoltam, hogy ebben az évben befejezi az aktív munkát.

Milyen jogkörökkel rendelkezik egy egyházi iskola vezetője? Miután azt mondta, hogy még pályázatot sem kellett írnia, gondoljunk arra, hogy a megfelelő egyházi szervezetek közvetlen irányítása alatt működik, ahol szigorúan leszabályoznak minden lépést? Azaz nem nagyon beszélhetünk önállóságról?

Ez egyáltalán nem így van. Az egyházi iskolára ugyanúgy vonatkozik a köznevelési törvény, és persze emellett érvényes ránk a református egyházi köznevelési törvény is. Ezek keretein belül biztosított a szakmai szabadság. Az igazgató ezek alapján látja el a feladatát.

Vagyis ma Ön az iskola egyszemélyi vezetője?

Ez a helyzet. De el kell mondanom, hogy működik egy igazgatótanács, és van még a presbitérium, az iskola konkrét fenntartója pedig az egyházközség.

Ebből az következik, hogy az előbb felsorolt szervezetek előtt majd rendszeresen be kell számolnia a munkájáról és akár ott „finomítják" azokat a műveleteket, amelyeket itt végez?

Voltam már ilyen igazgatótanácsi ülésen. Tájékoztattuk a tanácsot, illetve a presbitériumot. Ezek a szervezetek döntenek azokról a kérésekről, amelyeket előterjesztettem.

Nagyon egyszerű kérdéseket teszek fel, csak azért, hogy megismerjem a működési mechanizmust. Ha például szeretne felvenni valakit, vagy éppen el akarna küldeni valakit, akkor az előbbi szervezetek jóváhagyását ki kell kérnie?

Ha valakit szeretnénk felvenni, előbb bejön egy személyes meghallgatásra. Olyankor jelen van a fenntartó részéről a tiszteletes úr és a főgondnok úr is. A döntést közösen hozzuk meg. A presbitériumot erről már csak tájékoztatjuk.

Lényeges a különbség egy állami fenntartású, illetve egy egyházi iskola között?

Szerintem nagyon lényeges a különbség. A mi iskoláinkban megvan a „keresztyén többlet", amit a gyerekeink előbb-utóbb megszoknak, alkalmazkodnak hozzá. Ez hamarosan meglátszik a viselkedésükben, és persze folyamatosan javulnak a tanulmányi eredmények is. Ez a korábbi iskolámból hozott tapasztalat is.

Ettől az úgynevezett „keresztyéni többlettől" lett jobb a tanulmányi eredmény?

Nyilvánvalóan, ha valaki alkalmazkodik és látja azt, hogy segítő kezekkel nyúlnak felé a pedagógusok, akkor a diák is másképp viszonyul a tanuláshoz.

Miért lenne jobb egy pedagógus egyik évről a másikra, ha közben csak az iskola fenntartójának a személyében következett be változás?

Ez nem egyik évről a másikra következik. Ez egy folyamat.

Ja persze, Ön ezt megélte a korábbi munkahelyén. Komolyan is mondja, hogy ugyanazok a pedagógusok minőségileg sokkal jobb munkát végeztek – mondjuk, a negyedik év végére – mint korábban?

Nem állítom, hogy ugyanazok a személyek, hiszen valamilyen minimális kicserélődés volt. Egyébként sem arra helyeztem a hangsúlyt, hogy a pedagógus végez jobb munkát. Inkább arra a szellemiségre, ami az iskolában kialakult, illetve arra a „keresztyéni többletre", ami egyformán hat a tantestületre és a gyerekekre is. Ez közelebb hozza a testületet egymáshoz, a gyerekekhez és főként a szülői házhoz. Ennek a közös munkának a gyümölcse az érzékelhető javulás. Ez látszik a gyerekek magatartásában, vagy a tanuláshoz való viszonyában.

Konkrétan, az eredményeik is jobbak lettek?

Igen, ezt bátran kijelenthetem.

Létezne, hogy ez ennek a bizonyos „keresztyéni többletnek" eredménye?

Pontosan így van.

Nyilván ezt a változást ebben az iskolában nem élhette meg. De vajon hasonlóképpen tetten érte itt is a „keresztyéni többletet"?

Természetesen. Mi is minden hétfőt áhítattal kezdünk. Minden nap csendes percek vannak a gyerekeknek, tanítás előtt.

Itt elvárás, hogy a pedagógusok hívők legyenek, illetve, hogy gyakorolják is a vallást? Azért is kérdezem, mert, amikor átkerült az iskola a reformátusokhoz, az egyház kész tantestülettel vette át az intézményt, akik itt tanítottak, kényszerhelyzetbe kerültek. Ha dolgozni akartak, akkor maradtak, de ez egyáltalán nem jelenthette azt is, hogy egyik napról a másikra megtértek volna. Van itt olyan pedagógus, aki nem lett időközben vallásos? Aki nem vallásos, ugyanúgy dolgozhat itt, mintha bárhol másutt dolgozna?

Ez is egy folyamatban értelmezhető. Ehhez is türelem kell. Mindenkinek meg kell adni a lehetőséget...

Mármint milyen lehetőséget?

A gimnáziumban és itt is a támogatottság száz százalékos volt.

Mármint minek a támogatottsága?

Az egyházi átvétel támogatottsága. Vállalták az ezzel járó kötelezettséget is. Az út mindenki előtt nyitva áll.

Az előbb említett kötelezettség azt jelenti, hogy annak a pedagógusnak, aki itt akar tanítani, de korábban nem volt vallásos, ezek után majd templomba kell járnia?

Ezt így nem lehet kijelenteni.

Van-e olyan pedagógusuk, aki nem jár templomba?

Az iskolai alkalmak során mindenki jár. Ezen túl saját belátásuk szerint járnak, vagy sem.

Jól tudja-e magát érezni egy egyházi iskolában az a pedagógus, aki amúgy nem vallásos?

Természetesen. De persze én úgy vélem előbb-utóbb hozzájuk is eljut majd ez az üzenet.

Ennek az iskolának nagyon rendben van a szakmai hírneve. A „keresztyén többleten" túl a tanulmányi eredmények is sokkal jobban alakulnak?

A tanulmányi eredményeink nagyon szépek. Az évismétlők, illetve egyáltalán a bukások száma minimális volt. Valóban elismerik az iskolánk szakmai munkáját.

Mondhatjuk azt, hogy a városban a református iskola egyfajta „elit" iskolává vált?

Ilyen megkülönböztetést nem tennék.

Ön hogy fogalmazná meg ugyanezt?

Három általános iskola van a városban. A szülő szabadon dönthet. Nálunk jók a beiratkozási eredmények. Van egy beiskolázási programunk. Ha azon folyamatosan részt vesz, aki ezt az iskolát választja, eljuthat oda, hogy végül bekerül az iskolánkba.

Mi ez a program?

Több egymás utáni rendezvényről beszélek. Októberben kezdődik, márciusig tart. A játszóházban tartjuk az alkalmakat. Mindig valamilyen rendezvény köré csoportosítjuk. A szülők bejöhetnek az iskolába, ismerkedhetnek a tanító nénikkel. A beiratkozás után is van még egy ún. nyomon követés. Utána is szervezünk egy programot, hogy a gyerek felkészülten érkezzenek meg az iskolába.

Kritérium, hogy csak vallásos szülők vallásos gyerekei iratkozzanak be?

Két éve már nem feltétel az egyházi ajánlás, a beiskolázási programunk sem tartalmazza. Ugyanakkor megkérdezzük, hogy meg van-e keresztelve a gyermek, illetve az iskola nyitott mind a három felekezet irányába.

Netán, ha izraelita jelentkezne?

Ha a szülők vállalják, hogy ezeken a rendezvényeinken részt vesznek.

Az kötelező?

Ezt nem mondjuk, de aki a mi iskolánkat célozza meg, annak ajánlott.

Amikor Önt felkérték igazgatónak, nyilván tudott róla, hogy az iskola fenntartója és a város politikai vezetése között kialakult egy feszültség. Nevezetesen arról van szó, hogy az átadáskor aláírt együttműködési megállapodást betartják-e itt, vagy sem. Azt tudjuk, hogy ez a megállapodás valójában semmire nem kötelezi az egyházat utólag már, de a korrektség nyilván megkívánja mindkét fél részéről, hogy a megkötött megállapodást betartsa. A város vezetése szerint ez nem feltétlen teljesült. Ebből ki is alakult egy feszültség. Ez egyáltalán nem tartotta vissza Önt, amikor felkérték?

Mindenkiben van izgalom, amikor munkahelyet változtat...

Nem pont erre gondoltam..

Amire ön utal, az nálam nem volt visszatartó erő.

Nyilván. Egyébként gondolt arra, hogy előbb-utóbb majd önnek kell szembenéznie a város vezetésével, és erről a kérdésről beszélni kell?

Azzal tisztában vagyok, hogy éves tájékoztatással tartozik az iskola az önkormányzat felé. Azt is tudom, hogy van egy használatba adási szerződés is.

Az, hogy évente egyszer tájékoztatják az önkormányzatot, egy dolog. Ön is ebben a városban él, és nyilván érzékeli a feszültséget. Arról van szó, hogy a megállapodásban azt írták le: a „hátrányos helyzetű" gyerekek arányát a korábbi állapotoknak megfelelően tartják meg. A város politikai vezetése szerint ez változott meg. Sőt, nagyon nem így alakult. Persze tudom, hogy a nyírbátoriak jelentős része pedig kifejezetten örül ennek, hiszen így találnak egy olyan iskolát a gyerekeinknek, ahol igen kevés a nehezebben kezelhető gyerek, és az ő gyerekeik ezzel csak jól járnak. Ugyanakkor az állami iskola egyre nagyobb és nehezebb kihívásokkal kerül szembe.

Minden napnak megvan a maga feladata. Nyilván sokszor megtalálna majd ilyen kérdésekkel, de vegye figyelembe, hogy én szeptember 1-től vagyok itt igazgató. Polgármester úrral már volt egy megbeszélésem és bízom abban, hogy jól alakul majd közöttünk az együttműködés.

Bizonyára így lesz, de nem fordulhat elő, hogy valami programot kidolgozzanak, amivel ezt a helyzetet valahogy oldani lehetne? Vagy marad a jelenlegi folyamat, és a megoldást másokra hagyják?

Ebben a szerződésben az arányokról nem olvastam.

Nem is hallott erről?

Ami a szerződésben van, annak mi megfelelünk. Minden osztályunkban van hátrányos helyzetű tanuló is.

Máris befejezem a témát, csak lezárásként kérdezem a véleményét. Nem gondolja-e, hogy mint egyházi iskolának, még külön kötelességük is lenne az, hogy direkt segítsék a hátrányos helyzetű családokat abban, hogy egy ilyen szellemiségű iskolába írassák be a gyerekeiket, ahol megkapják ezt a „keresztyén többletet", amivel elérik, hogy könnyen elvégzik az általános iskolát? Mehetnek szakmát tanulni, vagy középiskolába és hasznos tagjai lehetnek a társadalomnak? Ez tényleg nemes feladat lenne.

Ez valóban így van és ezt meg is tesszük. Vannak felzárkóztató-korrepetáló óráink, van egyéni képesség fejlesztés. Van fejlesztő pedagógusunk, logopédusunk.

Az egyházközség vezetésével nem beszéltek még arról, hogy ez egy missziós feladat is lenne, hogy már mielőtt bekerül a gyerek az iskolába, megkeresik azokat a célcsaládokat, akik legalább vallásilag „passzolnak", s már ott, a családnál elkezdjék felkészíteni a gyerekeket, hogy majd ebbe az iskolába kerülhessenek? Így elejét vehetnék minden szóbeszédnek és tudatosan mondhatnák: látják az ebben rejlő feladatot, és a megoldásban mindenképpen részt kívánnak vállalni.

Az egyházi intézmény országos beiskolázású. Szeretettel várjuk azokat a gyerekeket, akik a mi intézményünket választják. Mi ajánljuk a lehetőséget a szülőknek.

De konkrétan ki nem mennek pl. a „vasúton túli" részre, hogy egy kis missziós előkészítést vállaljanak? Persze ez vonatkozik a másik egyházi iskolára is.

Szerintem egyetlen iskola sem folytat ilyen gyakorlatot. A szülő az, aki behozza az iskolába a gyereket.

„Két éve már nem feltétel az egyházi ajánlás, a beiskolázási programunk sem tartalmazza. Ugyanakkor megkérdezzük, hogy meg van-e keresztelve a gyermek, illetve az iskola nyitott mind a három felekezet irányába."

Büszkeségeink…

Feledhetetlen emlékeket adott a nyírbátori Báthory Anna Református Általános Iskola tizenegy tanulójának augusztus utolsó napja. Ekkor rendezték a Magyarország-Lettország vébé-selejtezőt Budapesten a Groupama Arénában. A kezdőcsapatnyi bátori srác is pályára lépett, mint a válogatott focisták kísérői. Nem véletlenül esett rájuk a vá-lasztás, a diákolimpián és az intézményi Bozsik-program keretében nyújtott eredménye-ikkel érték el.

A gyerekeket Trefánné Bagdi Gizella igazgató asszony, edzőjük Csonka Gábor és a szülők kísérték el. A csapat tagjai: Szűcs Attila, Papik Máté, Opre Mihály Marcell, Bécsi Marcell Krisztián, Kiss Kende Levente, Pataki Kende, Bákonyi Balázs Ádám, Petics Balázs, Tóth Milán, Kujbus Kristóf, Perpék Szabolcs.

Az öt szeretetnyelv

„Mi azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket."(1Jn 4,19), szól a Biblia tanítása, mely meghatározta a Báthory Anna Református Általános Iskola tantestületének első, kihelyezett továbbképzését augusztus 22-én, Szabolcs községben.

A napot a Szabolcsi Református templom történetének megismerésével kezdtük – Veres Péter református lelkésznek köszönhetően, majd lelkiségben, tudásban gazdag egész éves munkánkért, iskolánk teljes közösségéért imádkoztunk, Isten áldó szeretetét és kegyelmét kérve Fazakas Eszter nagytiszteletű asszony, iskolánk lelkésze vezetésével.

Ezután következett szakmai napunk témájának feldolgozása: „Szeretetnyelvek a pedagógiában" címmel. Az öt szeretetnyelv megismerését – Elismerő szavak nyelve, Minőségi idő nyelve, Ajándékok nyelve, Szívességek nyelve, Testi érintés nyelve – és azok személyre szabott felismerését szakmai vezetőink változatos, egyéni és végtelenül jó hangulatú csoportmunkában irányították, melynek záróakkordjaként egymást is tanítva fogalmaztuk meg személyes élményeinket.

A Biblia minden szeretetnyelvhez megmutatja a helyes utat. Nekünk, keresztyén pedagógusoknak az a feladatunk, hogy a megtanult módszertani ismeretek segítségével a hétköznapok során ezeket akár személyre szabottan is felismerjük, és ezzel még közelebb kerülve tanítványainkhoz. A leghatékonyabb formában tudjunk tanítani, segítsük a gyermekeket és szüleiket is a szeretet útján konfliktust kezelni, valamint az általános iskolai évek során felmerülő összes nehézség könnyed és természetes megoldásához, elfogadásához is a szeretet által megerősített segítséget tudjuk adni.

A megszerzett tudásunk és élményeink alapja – Mi is a szeretet? – a Bibliából idézve a következőképpen szól: „A szeretet tehát a törvény betöltése" (Róm. 13,10); „ A szeretet a Lélek gyümölcse" (Ef. 3,17).

Tudásban és lelkiekben gazdag napunkat szeretetvendégség és egy finom ebéd is gazdagította.

A továbbképzést az eredeti szépségében felújított Mudrány-kúria és a Szabolcsi földvár megtekintésével fejeztük be.

Madai Erika

történelem-ének-zene szakos tanárnő, munkaközösség vezető

Bátor

Nyírbátor Város Önkormányzatának Lapja

Felelős kiadó: Nyírbátor Város Önkormányzata, Máté Antal polgármester.
Felelős szerkesztő: Nagy Miklós; info.batormedia@gmail.com
Szerkesztőség: Nyírbátor, Szabadság tér 8–9. Kulturális Központ I. emelet,
tel.: 42/510-076/133-as mellék vagy 06-70/337-2587.
Nyomdai munkálatok: Russmedia Kft. Debrecen;
Felelős vezető: Dubóczki Tibor
HU ISSN: 0864–7259

Táboroztunk... *(Napközis hittantábor a Báthoryban)*

■ A tanév végéhez közeledve újra megfogalmazódott bennünk a gondolat (figyelembe véve a szülői részről felmerülő igényeket is), hogy napközis hittantábort szervezünk alsós kisdiákjainknak, hiszen az idei nyár sem múlhatott el iskolai tábor nélkül.

A tavalyi évhez hasonlóan idén is színes, változatos programokról gondoskodtunk, de lehetőség volt pihenésre, olvasásra is. Úgy terveztük mindennapjainkat, hogy a gyerekek minél több élményt szerezzenek, hiszen tudjuk, testi, lelki fejlődésükhöz erre van szükség.

Délelőttönként különböző foglalkozásokkal, tevékenységekkel vártuk a kíváncsi, izgatott gyerekeket, a délutánt pedig igényeikhez, kívánságaikhoz, illetve az időjárás szeszélyeihez alakítottuk.

Célunk az volt, hogy a gyerekek ne unatkozzanak, s szakszerű felügyelet mellett, nemcsak az idő hasznos eltöltését céloztuk meg, hanem lelki fejlődésüket is, és formáltuk kis közösségüket.

A programok során a felhőtlen jókedv, a vidámság került a középpontba. Az önfeledt szórakozás, a kötetlen beszélgetések, érdekes programok nagyon kellemes kikapcsolódást biztosítottak a gyerekeknek. Volt a programok között templomlátogatás, kézműveskedés, sorverseny, daltanulás, táncház, ékszer- és süteménykészítés is. A tábor csúcspontjának mégis-, mint már a tavalyi évben is- a máriapócsi Szent Mihály templom látogatása bizonyult. Mindig megható látni, hogy az ilyen kicsi gyerekek hogyan élik meg Jézus közelségét, s hogyan fogalmazódik meg bennük az egymás iránti szeretet, elfogadás.

A tábor utolsó napját kicsit szomorkásan éltük meg mindannyian. Bár tudtuk, hogy vár ránk a nyári szünet, előttünk a másfél hónap önfeledt pihenés, szabadság, mégis éreztük, tudtuk, hogy valami lezárult, s ha nem is hosszú időre, de el kell válnunk egymástól.

A tábor végére példaértékű volt az az empátia, az a figyelem, érdeklődés, amit tanúsítottak a gyerekek egymás iránt, kis lelkükben ott munkálkodott a szeretet.

Büszkeséggel tölt el, hogy legfontosabb célunkat elértük:

„Arról ismerjenek meg titeket, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretitek egymást.” (Jn.13,35)

Lukács-Tóth Ágnes
tanító

Zarándoklat Máriapócsra

■ Mindannyian izgatottan vártuk a tanév első napját. Ám míg más iskolákban osztályfőnöki órák várták a diákokat, addig nálunk (A Báthory István Katolikus Általános Iskola Gimnázium és Szakgimnáziumban) a lelkes tanulókat egy zarándoklat fogadta, ahol mélyebben elgondolkodhattunk, és megismerhettük egymást.

A zarándokút reggel kezdődött. Miután az osztályok összegyűltek termeikben, és felsorakoztak az aulában, megkaptuk lelki útravalónkat, a legkisebbektől kezdve a legnagyobbakig mind elindultunk úti célunk, Máriapócs felé. Az utunk kb. 11 km volt. Csodálatos erdők és mezők mellett haladtunk el, vagy éppen vágtunk keresztül, a táj káprázatos volt. Mire beértünk a városba, fáradtan, kimerülve és megkönnyebbülve tekintettünk előre, s már láthattuk a Kegytemplom tornyait. A város határától hamar beértünk a templom kertjébe, ahol a hosszú séta után végre megpihenhettünk, leülhettünk, és ehettünk. Ezután bementünk gyönyörű templomba, és leültünk a padokba. A látvány lélegzetelállító volt.

Annak, aki nem járt még ebben a templomban, hihetetlen élményben lehetett része, amikor ez sok gyönyörű faragás és a festmények sokasága a szemünket kápráztatta. A szentmise alatt megismerkedhettünk nemcsak a templommal, hanem hallottunk a csodákról, amelyek itt történtek, és természetesen a Szűz Mária-ikon történetét is megismerhettük. Ezután újult erővel indultunk vissza. A szentmise erőt adott lelkileg, de a lábunk sehogy sem akart engedelmeskedni. Amikor meglátuk a Nyírbátor táblát, már szinte együtt lélegeztünk fel, mégis onnantól volt az út a legnehezebb. Közel, de mégis messze volt a cél.

Aki azonban végig részt vett ezen a zarándoklaton, büszke volt magára, hogy nem adta fel.

Erősebbnek, kitartóbbnak éreztük magunkat, s bár teljesen kimerültek voltunk, mégis nevetve, lelkileg feltöltődve indultunk haza az érdekes és elgondolkodtató első nap után, amelyen megismertük a közös ima és az összetartozás értékét.

Ladányi-Pára Zsuzsanna
9.d osztályos tanuló

A Magyar Népmese Napját ünnepeltük a könyvtárban

Elérkezett az év legizgalmasabb hónapja: szeptember. Ebben az esztendőben is megünnepeltük a Magyar Népmese Napját. Ez az az időszak, amikor nálunk, a a Városi Könyvtár Gyermekrészlegén bármi megtörténhet...

Még az is, hogy a könyvespolcokon szőlőlugas nő és kövér szőlőfürtök ringanak a könyvek helyén. Vagy akár az is, hogy apró kis kezecskék záport varázsolnak morcos, szürke felhőkből és mindenki

annyira bátorrá változik, hogy nem ijed meg holmi árnyékoktól sem! Köszönjük a Meseház Óvoda minden csoportjának, hogy velünk ünnepeltek!

Egymást főzték le a jó csapatok

A hagyományokat folytatva, ezúttal is hangulatos főzőversenyen mérték össze szakácstudományukat a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségéhez tartozó régiós egyesületek a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület szervezésében.

A vendéglátó csapat férfi tagjai már korán reggel állították a sátrakat, hordták ki a klubhelyiségből az asztalokat, székeket, vágták a fát, hogy a verseny zökkenőmentesen elkezdődhessen.

A fegyveres és rendvédelmi nyugdíjas egyesületek mintegy 25 fős érdeklődő delegációja a főzés időtartama alatt Fábián Károly tagtársunk vezetésével várostörténeti sétán vett részt, melynek keretében megtekintették a minorita- és református templomokat, a várkastélyt a panoptikummal és a várostörténeti sétányt.

A főzőversenyen az egyenlő arányban kiosztott nyersanyagokból babgulyást kellett remekelni a csapatoknak. A Rácz Mihály nyugállományú ezredes, régiós elnök vezette zsűri alapos mérlegelés után a nyíregyházi Fegyveres Erők és Rendvédelmi Szervek Nyugdíjas Klubnak ítélte oda az első díjat, míg az ezüstérem a debreceni Bocskai István Bajtársi Egyesületet illette meg, megelőzve a nyíregyházi Nyíri Honvéd Bajtársi Egyesület csapatát. Méltán jutott ki az elismerő szavakból a többi között a nyírbátori Határőr Nyugdíjas Egyesület csapatának.

Vincze István

„Palócországot” fedezték fel a nyugdíjas határőrök

Palócföld nevezetességeivel ismerkedett meg a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjasai Egyesület tagsága négynapos kirándulás keretében, Janovics János elnök körültekintő szervező munkájának ered ményeként.

A Világörökség részét képező Hortobágyi Nemzeti Parkban kisvasúttal haladva az erdélyi útifű, sóvirág és zergevirág szegélyezte úton szürke marha csordák, racka juhnyájak és dagonyázó bivalyok látványa kötötte le figyelmünket, a végállomásnál pedig darvak, vadludak, seregélyek és fenyőrigók fürödtek és sütkéreztek háborítatlanul.

A gyöngyösi Mátra Múzeumban a 15 méter magas kocsánytalan tölgy köré szerveződve 24 diarámában tárult elénk a Mátra-vidék elmondhatatlanul gazdag állatvilága. Fényképeztük egymást az Orczy kastély különlegessége, Magyarország egyetlen épségben előkerült mamutcsontváza társaságában.

Lenyűgöző látványt nyújtott a szécsényi Forgách-kastély több ezer darabos agancskiállítása. Büszkeség lett úrrá rajtunk, amikor kinéztünk az emeleti kiállító termekből a kastély melletti síkságra, ahol az 1705-ös országgyűlés II. Rákóczi Ferencet Magyarország vezérlő fejedelmévé választotta. A ma is működő ferences templom gyönyörű barokk díszítettsége, sekrestyéjének gótikus csillagboltozata és a Rákóczi terem puritánsága alkalmat adott az elmélyült meditálásra.

Az egykori viszonyokat hűen tükröző salgótarjáni Bányászati Múzeumban a döbbenet erejével hatott ránk, hogy egészen a múlt század derekáig milyen embertelen körülmények között dolgoztak férfiak, nők és gyerekek. Kimondatlanul is óriási tiszteletet éreztünk irántuk.

Sokadszorra is elbűvölőnek találtuk hazánk egyik ékszerdoboza, a Világörökség részét képező Hollókő-Ófalu kontyolt nyeregtetős paraszthházait, amelyeknek falai között a palóc falusi életet hamisítatlanul sikerült megőrizni.

Jó volt felidézni Mohorán a Tolnai Klári Emlékházban egykori színészóriásunk felejthetetlen alakításait.

Csesztve községben, a Madách Emlékházban „Az ember tragédiája” költőjének szobra előtt állva egyként arra gondoltunk, hogy kitágult világunkban is jelszónak kell maradnia: „Itt élned, halnod kell!”, vagyis ezen a földdarabon kell küzdenünk, bizakodnunk, boldogulnunk.

A „legnagyobb palóc”, Mikszáth Kálmán horpácsi emlékházának megtekintése után a helybeli nyugdíjas határőr bajtársak odaadó vendégszeretetét élveztük. A monumentális balassagyarmati Palóc Múzeumban a pásztor- és kerámiaművészetet, főleg pedig a bölcsőtől a halálig tartó palóc hétköznapi életet kísérhettük figyelemmel. A recski Nemzeti Emlékparkban a dokumentumok tanulmányozása után a döbbent tekintetekből a „soha ilyet még egyszer” kifejezés tükröződött.

A melegtől és a gazdag programtól fizikailag és szellemileg megfáradva, de lelkiekben megerősödve tértünk haza.

Vincze István

KINDERFEST – avagy így segítik a frankfurtiak a bátori gyerekeket

Ebben az évben is megrendezték a nyírbátori sportpályán a Frankfurti Repülőtér által támogatott gyermekprogramot. A fesztivál csak az egyik módja a FRAPORT által nyújtott támogatásoknak.

A németországi cég idén már közel egymillió forint értékű felajánlással segíti a városban élő hátrányos helyzetű és sérült gyermekeket. Az első nagyszabású szórakoztató programot tavaly rendezték meg, és a tervek szerint hagyományt teremtenek ezzel a kezdeményezéssel.

Bizonyára jó néhány település örömmel venne egy olyan baráti kapcsolatot, mint amelyet évekkel ezelőtt egy nyírbátori szociális szakember alakított ki egyik németországi útja során. Sum Ferenc, a Nyírbátorban működő „Egyenlő esélyért Egyesület" elnöke egy hozzá hasonló, segítőkész emberrel ismerkedett meg Frankfurtban. Helmut Hofmann, a FRAPORT szociális területen tevékenykedő munkatársa nyitott volt, és megtalálta a módját a Nyírbátorba irányítható támogatási lehetőségeknek. Mivel a repülőtér komoly financiális alapokkal bír a segítségnyújtásra, más kelet-európai országok mellett Magyarországra is szívesen juttat a rendelkezésére álló keretből.

A szeptemberi KINDERFEST-en elsősorban hátrányos helyzetű, illetve olyan családok vettek részt, melyek fogyatékkal élő gyermeket nevelnek – mondta Sum Ferenc. A programok ideje alatt a Frankfurti Repülőtér munkatársai a közel ötven helyi önkéntessel 650 adag ebédet készített el. A látogatók száma egyébként elérte az ezer főt. A rendezvény kapcsán ki kell emelni az összefogást, amely megvalósult a programra, Nyírbátorba érkező német vendégek, a helyi önkormányzat, a lakosság és az itt működő cégek, civil szervezetek részéről. A 14 FRAPORT-dolgozó például az ebédkészítésnél nyújtott segítség mellett rengeteg ajándékot hozott a résztvevő gyerekeknek. A nyírbátori óvodások, óvónők, majorettek, egyéb egyesületek pedig a fesztiválra meghívott gyerekek, családok számára műsorral készültek, és léptek színpadra önzetlenül, támogatva ezt a kezdeményezést – tette hozzá az egyesület elnöke.

– A szívügyemnek tartom a szociális szféra segítését. Amikor megismerkedtem Sum Ferenccel, belopta magát a szívembe a segítő szándéka, a tenni akarása. Az ismeretségünk később barátsággá alakult. Nyírbátor mellett egyébként Tatán, Tatabányán és Salgótarjánban is jelen szoktunk lenni. De itt különösen kedvesek az emberek. Mindig szívesen fogadnak bennünket – emelte ki Helmut Hofmann.

– Nagyon szép nap nekünk ez a mai. Süt a nap, jókedvűek a gyerekek, minden rendben van. Nem először vagyok már itt. Látni lehet, hogy a város fejlődik. Ez köszönhető az idetelepült nagy cégeknek is, akik munkát, lehetőséget biztosítva sokat segítenek a hátrányos helyzetben lévő családokon – mondta Herbert Mai. - Nekünk egymillió euránál is több pénz áll rendelkezésünkre, hogy a szociális szférában tudjunk segítséget nyújtani nemcsak az egészséges, hanem a hátrányos helyzetű gyermekeknek. Szeretném kiemelni a mozgáskorlátozott és a sérült gyermekek segítését. Mi ezúttal tizennégyen jöttünk Frankfurtból, és valamennyien feladatot vállaltunk abban, hogy a rendezvény flottul menjen – tette hozzá a repülőtér igazgatója. **eni**

Tisztelet a bajnoknak

Dr. Kirchhofer Kálmán díszsírhelyet kap

Kicsit megdőlt, de valóban impozáns és mégsem hivalkodó síremlék egy borzalmasan elhanyagolt sírhely fölött. Ott nyugszik Nyírbátor egyik egykori neves polgára, dr. Kirchhofer Kálmán.

Súlylökő bajnok volt, s mint ilyen, roppant erős ember. Az erejéhez méltó legendák is keringenek az amúgy éppen száz éve bajnokságot nyert ügyvéd atlétáról.

A város vezetése a centenáriumi sportév egyik nagyon fontos eseményeként díszsírhelyen temeti újra a kiváló atléta földi maradványait.

Az első atléta

Eddig valahogy elsikkadt a sportoló emlékének ápolása, vagy egyáltalán csak a figyelem felkeltése aziránt, hogy éppen ő volt az, aki száz éve megalapította a helyi atlétikai egyesületet is. A jogász atléta Dunántúlon született, majd Nyíregyházáról került Nyírbátorba.

Az exhumálás gyorsan és szakszerűen zajlott. Baracsi Balázs a temetőtőt is üzemeltető Kft. vezetője elmondta, hogy ritka véletlenek egyikeként, éppen a síremlék alatt meg is találták a koporsót és a maradványokat. Itt gyorsan el is oszlott egy másik legenda. Többen úgy sejtették, hogy a sportember által megnyert kupák, serlegek és érmek a koporsóban lesznek. Nos, ez csak szóbeszédnek bizonyult. A csontokon kívül semmi más nem volt a fémkoporsóban.

Méltó helyre

Akkoriban éppen a fertőzések megakadályozása miatt dupla koporsóban temetkeztek, ennek is köszönhetően épen találták meg a maradványokat. Németh Attila alpolgármester, szakemberekre hivatkozva, azt mondja, hogy az eredeti fejfát, vagyis síremléket állítják helyre, mert az valóban értékes alkotásnak látszik. Október 7-én lesz a sportcentenárium záró rendezvénye, ebbe illesztve helyezik méltó, végső nyughelyre Nyírbátor város első kiemelkedő sikereket elért sportolóját.

Baracsi Balázs

Idegenben nem megy...

Javában tart a szezon a labdarúgó NB-III. osztályú bajnokságban. Az eddig lejátszott mérkőzéseken látottak igazolták a várakozásokat abban a tekintetben, hogy „az újonc” csapatokon látszik, nem látogatóba jöttek ebbe az osztályba, szeretnének bérletes helyet váltani.

A régebben is ebben az osztályban szereplő csapatok közül néhányan a magasabb osztályba kerülést célozták meg, míg megint más csapatok pedig a stabil pozíció elfoglalását tűzték ki maguk elé.

Az első hat fordulóban három „újonc” csapattal találkoztunk, és bizony, az ellenük mutatott játék eredményessége enyhén szólva is gyengécskére sikeredett.

Az első fordulóban a Balassagyarmaton elszenvedett vereség után (2:4) Cigándon (1:2) és Füzesgyarmaton (0:1) is pontatlanul fejeztük be a mérkőzéseinket és ez nem várt hidegzuhany volt mind a klub vezetése, mind a bátori focit kedvelők számára. „Megkoronázva” idegenbeli szereplésünket, az előzőekhez jött még egy Monor elleni vereség is, ami után keserűen állapíthatjuk meg, hogy a bajnokság eddigi szakaszában nem voltunk udvariatlan vendégek, minden esetben a hazai csapatoknál hagytuk a három bajnoki pontot.

Sima ötös

Az idegenbeli gyenge szereplések közepette azért volt egy üde színfolt is csapatunk szereplései között. Sokunkban emlékezetes marad az a bizonyos negyedik forduló, amikor is az addig még veretlen, a tabellán a második helyen posztoló, nem mellesleg nyíltan a bajnokság megnyerésére hajtó Putnok csapatát fogadtuk.

Ezen a mérkőzésen láthattuk, micsoda potenciál rejtőzik játékosainkban. Jó példa volt a mérkőzés arra, hogy ez a bajnokság nagyon kiélezett küzdelmet megvívó csapatok bajnoksága lesz, és szinte minden meccsen minden eredmény előfordulhat. A mérkőzés előtt, de még annak félidejében sem fordult meg a nézők fejében: csapatunk talán az őszi szezon szenzációját szállította azzal, hogy egy sima ötössel küldte haza ellenfelét.

A szeptember krónikájához tartozik még a Magyar Kupa országos főtábláján való szereplésünk. A sorsolás szeszélye folytán a Győri ETO csapatával kellett megmérkőznünk a továbbjutásért. Bár a mérkőzésen legalább három-négy elhibázhatatlannak tűnő helyzetbe kerültek játékosaink, a győzelmet ezúttal sem sikerült megszerezni. Drámai küzdelemben, a hosszabbítást követő büntetőpárbajban maradtunk alul a vendégekkel szemben, ezzel együtt úgy gondolom, hogy játékosaink minden tőlük telhetőt megtettek a siker érdekében. Ez volt az a vereség, mely után joggal dicsérhetjük az egész csapatot.

De térjünk vissza kicsit az eddigi sikertelen idegenbeli szerepléseink lehetséges okainak boncolgatására.

Magam, aki minden mérkőzésen jelen voltam, úgy gondolom, alapvetően két nagy probléma húzódik meg az idegenbeli betlizések mögött.

Az első problémakörként a helytelen játékfelfogást (lehet taktikának is nevezni), a védekező játék túlhangsúlyozását jelölöm. Határozott véleményem, hogy merészebb, agresszívabb támadójátékkal a Balassagyarmat, a Cigánd és a Füzesgyarmat csapatait is le tudtuk volna győzni.

Látni kell, hogy a csapat védelmében az átlagnál is fiatalabb játékosok szerepelnek, akik a biológiai sajátosságok és az aránylag kevés játéktapasztalat miatt is törvényszerűen többet hibázhatnak, amelynek a következményeit a korábbi évhez képest meggyengült középpályás sor nem tudja kiegyenlíteni. Mindezt alátámasztandó, megjegyzem, hogy az eddigi hat forduló során négy játékosunkat büntettek a játékvezetők piros lapos kiállítással és ezek közül három védő, ill. védekező középpályás.

A második problémának a koncentrációs képességek fogyatékosságait és annak egyenes következményeként a gyenge helyzetkihasználást jelölöm. Az eddig eltelt hat forduló minden mérkőzésén (talán a Monor csapata elleni kivétel ez alól) megvoltak azok a lehetőségek, amelyekkel biztosíthatók lettek volna a győzelmek és az azok után járó bajnoki pontok.

Mindent egybevetve: csapatunk az eddigi hat forduló során jó néhány pontot „ajándékozott” ellenfeleinknek, ami annál is inkább is sajnálatos, mert gyanítom, hogy néhányan a bajnokság vége felé a kiesés elkerüléséért fognak küzdeni.

Csak remélni tudom, hogy nem csatlakozunk hozzájuk…

Janovics János

Egy a támadásaink sorából, ezúttal is túlerőben a Monor csapata…

Száz év sportját írta meg

Nem kis munkára vállalkozott Szabó László, amikor megírta Nyírbátor sporttörténetének 100 évét. A korabeli fotókkal gazdagon illusztrált könyv már a nyomdában van, hamarosan kezünkben foghatjuk. A szerzőt Nagy Miklós kérdezte.

Úgy tudom, már a nyomdai előkészítésen is túl vannak, már ami az Ön könyvét illeti, amelyben a helyi sporttörténetet dolgozta fel. Mivel ajánlaná?

Tisztáznunk kell, hogy ez egy alaposan lerövidített mű lesz, hiszen egy óriási anyagból kellett szelektálnunk. Október 7-én, a záróünnepségen ezzel szeretnénk fogadni a vendégeinket.

A meghívott egykori és jelenlegi sportolók kapnak egy könyvet ajándékba?

Természetesen, hiszen ezért is igyekeztem, hogy akkorra kész legyen a kötet.

Mit emelne ki a kötetből?

Talán fura lesz, amit mondok, de a szívemet emelem ki. Aki majd olvassa, talán észreveszi, hogy a szívemet-lelkemet beletettem ebbe a könyvbe. Az alapvető szándékom az volt, hogy ezeknek a sportolóknak, ezeknek a hétköznapi hősöknek, akik a kultúra egyik igen fontos területén, a sportban alkottak, értek el nagyobb, vagy kevésbé látványos eredményeket, akik évtizedekig képviselték a város színeit, méltó emléket állítsak.

Van olyan rangú a nyírbátori sport, hogy egy ilyen kiadványt is megérdemel?

Természetesen. A sport kivívta magának azt a rangot, amit az idei rendezvénysorozattal látványosan meg is kapott. Ilyen erkölcsi megbecsülésben nem volt nálunk a sport, mint manapság, mint ebben az évben.

Én, aki a nyolcvan évem jelentős részét a sportpályán, vagy éppen a pálya mellett töltöttem, kijelenthetem, hogy ilyen hozzáállással, mint amit mostani városvezetés tanúsít, még nem találkoztam. Még csak megemlékezést sem szerveztek korábban, nemhogy ünnepségsorozatot. Kitüntetést meg pláne nem alapítottak. Köszönet érte.

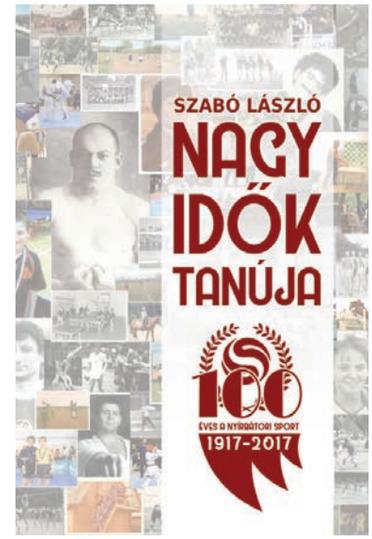

1938. 09. 17-én Nyírbátorban születtem. Ha valamire büszke lehetek, születésem helyére feltétlenül. Parasztok voltunk, mint környezetemben szinte mindenki. Életem meghatározó élménye, hogy olyan csodálatos emberek között nőhettem fel. Erkölcsi tisztaság, világos, áttekinthető gondolkodásmód és mély humánum, bajtársiasság jellemezte fajtámat. Ha nem tudtam megfelelni e kritériumoknak, csakis az én hibám. Tanítói, majd tanári oklevéllel tanítottam Nyírbogáton, Nyírvasváriban, Nyírcsászáriban, végül Nyírbátorban. Optimista emberként bízom benne, hogy valamennyi település kiheverte már ottlétemet.

Feleségemmel, Hudák Máriával három gyermeket neveltünk. Mindhárom lányunk egyetemi diplomákat szerzett. Bár elég régen elkerültek itthonról, az otthont mégis mindig Nyírbátor jelenti számunkra. Erre büszke vagyok. Három unokám Budapesten született, ám számunkra is Nyírbátor a világ legszebb városa. Erre is büszke vagyok. A sportkönyv megírása feleségem ötlete volt. Halálos ágyán is azt mutogatta, hogy írjak. Én írtam, ő elment. Sorsommal ezért sohasem fogok megbékélni.

Négyéves koromtól a sport világában, bűvöletében élek. A háború előttiekről csak hallottam, a későbbiekkel már kicsit egy volt az életem. Nekik szerettem volna emléket állítani. Az eredmény? Döntsék el.

Csodálatos helyeken jártam a világban. A legcsodálatosabb mégis mindig az volt, amikor megláttam a táblát: NYÍRBÁTOR

Szeretem Nyírbátort. Szeretem, mert itt születtem. Szeretem, mert itt élek. Szeretem, mert nekem ez a hazám.

Szabó László

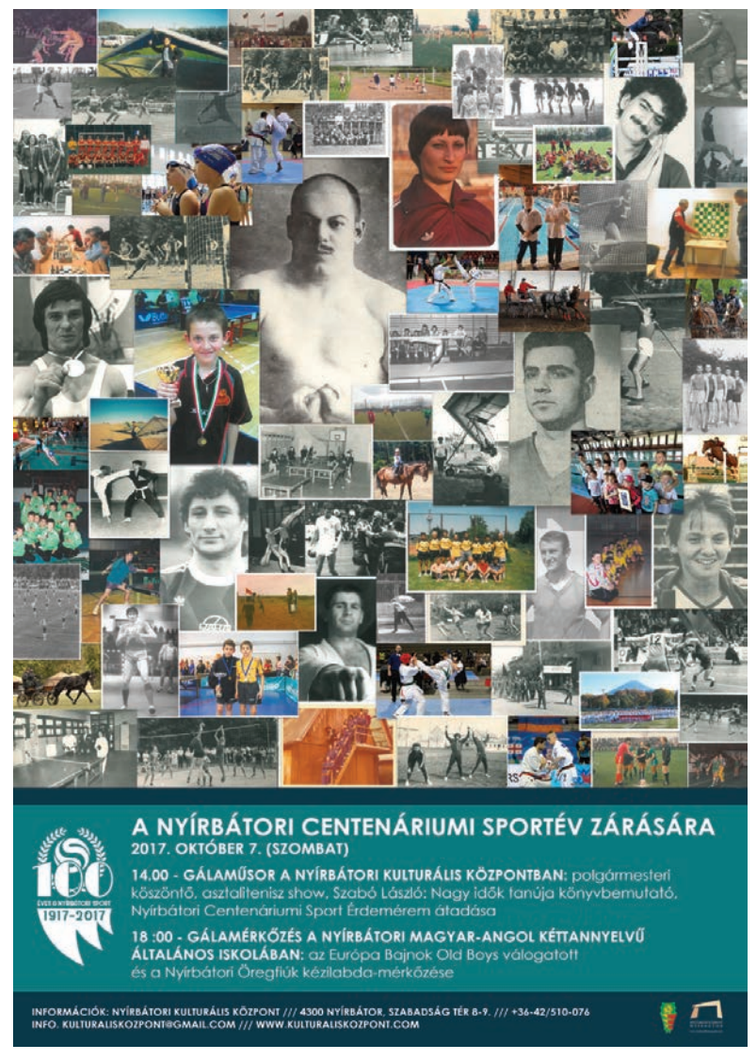

Seregszemlén vettünk részt

A közelmúltban két rendezvényen vettek részt a Nyugdíjas Értelmiségiek Egyesületének tagjai. A kulturális seregszemlén, melyet a szintén Nyírbátorban működő Báthori István Nyugdíjas Klub rendezett. A programon egy vidám dallamokból álló csokrot adtunk elő Sztanojevné Kiss Erzsébet nyugdíjas pedagógus jóvoltából.

Köszöntöttük a III. negyedévi névnaposokat, az Ilonákat, Máriákat és Editet. Nagyon jó hangulatban telt el ez a délután. Sokat beszélgettünk, énekeltünk s közben elfogyasztottuk a finom szendvicseket és süteményeket.

Tóth Árpádné

Újabb 4 arany és 2 ezüst!

Bátrak, fittek, erősek

Ismét éremeső hullott a BátorFitt Testépítő és Erőemelő Egyesület versenyzőire. Szeptember 9-én Kisbéren rendezték meg a 2017. évi Ifi, Junior és Masters RAW Fekvenyomó Magyar Bajnokság és RAW Fekvenyomó Csapat Bajnokságot.

Versenyzőink a várakozásainkat is felülmúlva teljesítettek! Mindnyájan csillogó éremmel tértek haza. És, hogy „még édesebb legyen a hab a tortán”, hazahoztak egy országos csúcsot, egy abszolút első-, és egy abszolút harmadik helyezést is!

Eredmények:

Hölgyek: Junior korcsoport:

52 kg: Katona Barbara 1. hely

57 kg: Petrucz Éva 1. hely

Férfiak: Junior korcsoport:

105 kg: Gábor Gábor 1. hely (178 kg új Országos csúcs!)

Masters 1 korcsoport:

93 kg: Forró Márton 2. hely

120 kg: Oszlánszki Sándor 2. hely (Abszolút 3. hely)

Masters 3 korcsoport:

74 kg: Gerstmájer László 1. hely (Abszolút 1. hely)

Gratulálunk.

Oroszné Kockás Gabriella

"HA KATALIN KOPOG, A KARÁCSONY LOCSOG"
ha igaz a népi megfigyelés...
Az viszont biztos, hogy a Katalin napot,
Kovács Katival töltheted
Nyírbátorban
KOVÁCS KATI
KONCERT
NYÍRBÁTORI KULTURÁLIS KÖZPONT
2017. NOVEMBER 25.
(SZOMBAT) 19.00
BELÉPŐ: 2500 FT
INFORMÁCIÓK: NYÍRBÁTORI KULTURÁLIS KÖZPONT /// 4300 NYÍRBÁTOR, SZABADSÁG TÉR 8-9.
+36-42/510-076 /// +36-70/337-6877 /// INFO. KULTURALISKOZPONT@GMAIL.COM
WWW.KULTURALISKOZPONT.COM

Koós János
műsora
A zene és az idősek világnapja alkalmából.
2017. OKTÓBER 1. 17⁰⁰
NYÍRBÁTORI KULTURÁLIS KÖZPONT
A koncert INGYENES,
de előzetes regisztrációhoz kötött!
Nyírbátori Kulturális Központ - 4300 Nyírbátor, Szabadság tér 8-9.
TEL.: +36-42/510-076 /// E-MAIL: info.kulturaliskozpont@gmail.com
WEB: www.kulturaliskozpont.com /// FACEBOOK: Nyírbátori Kulturális Központ

Mezőgazdasági Gépek Kiállítása és Versenye
2017. SZEPT. 29.
A 28. Szüreti Felvonulás keretein belül várjuk a jelentkezőket.
Célunk, hogy megtaláljuk Nyírbátor és térsége legkülönlegesebb mezőgazdasági csodajárgányát.
Nevezni bármilyen típusú géppel lehet (traktorok, betakarító- és cséplőgépek stb.) 2017. szeptember 25-ig (hétfő).
A jelentkezési lap letölthető honlapunkról vagy személyesen kérhető a Nyírbátori Kulturális Központ titkárságán.
BŐVEBB INFORMÁCIÓ:
+36 42 510-076 / +36 70 337 6877
info.kulturaliskozpont@gmail.com
www.kulturaliskozpont.com
Nyírbátori Kulturális Központ - 4300 Nyírbátor, Szabadság tér 8-9.
TEL.: +36-42/510-076 /// E-MAIL: info.kulturaliskozpont@gmail.com
WEB: www.kulturaliskozpont.com /// FACEBOOK: Nyírbátori Kulturális Központ

GYERMEK BÉRLETES
2017 2018
SZÍNHÁZI ELŐADÁSOK
A NYÍRBÁTORI KULTURÁLIS KÖZPONTBAN
ÁRA: 2900 FT (4 ELŐADÁS)
SHAKESPEARE MESÉK: MAKRANCOS KATA
TÁRSULAT: KÖRÚTI SZÍNHÁZ /// IDŐPONT: 2017. OKTÓBER 9-10.
"LÁTVÁNYOS SZÉPIRODALMI LÉZERSHOW AMI TANÍT, MESÉL ÉS RENGETEGSZER MEGNEVETTET!". A SHAKESPEARE MESÉK SOROZAT CÉLJA KORÁN MEGISMERTETNI A GYEREKEKET A SZÉPIRODALOMMAL. MIÉRT SHAKESPEARE MESÉK? MERT FÓLEG VÍGJÁTÉKAI NAGYON HASONLÍTANAK ISMERT MESÉINKRE, A MAKRANCOS KATA PÉLDÁUL A RIGOCSÓR KIRÁLYFI SZÉPIRODALMI VÁLTOZATA. A TÖRTÉNET TEHÁT VICCES, MESEI ÉS ÉLVEZHETŐ.
SÜSÜ, A SÁRKÁNY TÁRSULAT: FOGI GYERMEKSZÍNHÁZA
IDŐPONT: 2017. NOVEMBER 13-14. /// NOVEMBER 13-I HÉTEN:
ÉLETRE KELT MESEHŐSÖK - SÜSÜ ÉS BARÁTAI KIÁLLÍTÁS!
SÜSÜ A HÍRES EGYFEJŰ, EGY JÓINDULATÚ SÁRKÁNY, AKIT EREDETI HAZÁJÁBAN, A TÖBBFEJŰ SÁRKÁNYOK FÖLDJÉN GYAKRAN KIGÚNYOLTAK EGYETLEN FEJE MIATT. SÜSÜ EGY LÉGYNEK SEM TUDNA ÁRTANI, ÍGY AZ ELLENSÉGET IS INKÁBB MEGGYŐGYÍTOTTA, AMIÉRT APJA A SÁRKÁNYKIRÁLY MÉRGÉBEN KITAGADTA. SÜSÜTŐL AZ EMBEREK ELEINTE RETTEGNEK ÉS AZT HISZIK, HOGY A KIRÁLYKISASSZONYT JÖTT ELRABOLNI. SZERENCSÉRE ÖSSZETALÁLKOZIK A KÖBÖR KIRÁLYFIVAL...
BÉKAHERCEG
TÁRSULAT: PÓDIUM SZÍNHÁZ /// IDŐPONT: 2018. MÁRCIUS 19-20.
ZENÉS MESEJÁTÉK EGY RÉSZBEN, A GRIMM - BÉKAHERCEG MŰVE ALAPJÁN. TARTONIA KIRÁLYSÁGBAN, WILLIAM KIRÁLY UDVARÁBAN KÉT HERCEGNŐ NEVELKEDIK: HENRIETTA ÉS ZORA. HENRIETTA GYÖNYÖRŰ DE NAGYON GONOSZ, ZORA VISZONT CSUPA SZÍV, BÁR NAGYON SZOMORÚ ÉS MAGÁNYOS. ÁM EGY NAP EGÉSZ ÉLETE MEGVÁLTOZIK, MERT IGAZ BARÁTRA TALÁL. BREKEK A VÍZBEN ÉL, DE MÉGIS NAGYON KÜLÖNLEGES BÉKA. ÖRÖK HŰSÉGET FOGADNAK EGYMÁSNAK JÓBAN, ROSSZBAN. ZORA NAGY PRÓBATÉTEL ELŐTT ÁLL: BE KELL BIZONYÍTANIA, HOGY IGAZI HERCEGNŐ. BREKEK SEGÍTSÉGÉVEL EZ SIKERÜLHET IS...
EBCSONT ÉS NYÚLCIPŐ
TÁRSULAT: CIRÓKA BÁBSZÍNHÁZ /// IDŐPONT: 2018. ÁPRILIS
A SZOBÁBAN EGY KÉNYES NYÚSZI ÉS EGY STRÉBER VIZSLA. ISMERETSÉGÜK VÉLETLENÜL INDUL, ÉS BÁR KÍVÁNCSIAK EGYMÁSRA, KÉPTELENSÉGÜNK LÁTSZIK, HOGY BÁRMIBEN IS EGYETÉRTSENEK. A NYÚLKETREC HAMAROSAN KINYÍLIK ÉS MIKÖZBEN SZÓBA ELEGYEDNEK EGYMÁSSAL, A SZOBA LASSAN CSATATÉRRÉ VÁLTOZIK. LÉHET-E KÖZÖTTÜK ÖSSZHANG MÉGIS, A KÜLÖNBÖZŐSÉGEIK ELLENÉRE?
NYÍRBÁTORI KULTURÁLIS KÖZPONT: 4300 NYÍRBÁTOR, SZABADSÁG TÉR 8-9. /// TEL.: +36 42 510 076, +36 70 337 6877
E-MAIL: INFO.KULTURALISKOZPONT@GMAIL.COM /// WEB: WWW.KULTURALISKOZPONT.COM /// A PROGRAMVÁLTOZTATÁS JOGÁT FENNTARTJUK!

28. Szüreti felvonulás

2017. szeptember 29. - Papok rétje

KÍSÉRŐ PROGRAMOK
Napraforgóbuga-verés,
Paszulycséplés, Mézpergetés,
Szőlőpréselés, Kukoricamorzsolás,
Gyümölcs- és zöldségfaragó,
Kovácsbemutató,
Kosárfonó bemutató, Agyagozás,
Fafaragás, Kézműves foglalkozás,
Arcfestés, Egészségügyi mérések,
Kosaras népi körhinta,
Láncos körhinta, Lovagoltatás,
Traktorozás,
Zsíros kenyér, limonádé,
Malacsütés és kóstoló - a kivágható
kóstolójegyeket keresd a
Bátor újságban!

14:00 Felvonulás - Szabadság tér
15:00-tól a Papok rétjén:
Bátor Mazsorett Csoport,
Tűzmanók, Nyírbátori Diákszínpad,
16:00 Tompeti és Barátai
Néptánc előadás,
Voltizs bemutató, Mezőgazdasági
gépek kiállítása és versenye
18:00 Magashegyi Underground

Nyírbátori Kulturális Központ - 4300 Nyírbátor, Szabadság tér 8-9.
TEL.: +36-42/510-076 /// E-MAIL: info.kulturaliskozpont@gmail.com
WEB: www.kulturaliskozpont.com /// FACEBOOK: Nyírbátori Kulturális Központ

KULTURÁLIS KÖZPONT NYÍRBÁTOR
www.kulturaliskozpont.com